

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

har nævnt nogle gange under de foregående behandlinger af lignende lovforslag.

Jeg vil derfor kun sige, at vi vender os imod dette forslag, vi synes, det er et aldeles dårligt forslag, som vi vil stemme imod på enhver måde.

Freddy Madsen (DKP):

Sidste år blev der solgt statspapirer for brutto 16,4 mia kr., og renten lå højere end renten på realkreditobligationer og kassekreditrenten. Den effektive rente holdt sig på et alt for højt niveau og steg endda med ca. $\frac{3}{4}$ pct. i løbet af 1977 til knap 17 pct. Nu skal jeg ikke sige ret meget om renteutviklingen i dag, idet vi på næste fredag får lejlighed til under den debat, vi skal have på grundlag af en forespørgsel, vi har stillet, at diskutere hele renteproblemet, der bliver meget diskuteret for tiden.

Men på et tidligt tidspunkt fik regeringen nedsat et kapitalmarkedsråd, som skulle styre kreditudviklingen. Dette kapitalmarkedsråd har sovet tungt hele tiden, det er vel næsten aldrig kommet i arbejde. Dernæst fik regeringen gennemført lov nr. 543 af 17. oktober 1973 om regulering af kreditformidlingen. Loven gav økonomiministeren bemyndigelse til at fastsætte det enkelte pengeinstituts likvide beholdninger i forhold til indlån eller udlån og på anden måde fastsætte opsøgningsregler for den såkaldt overskydende likviditet. Hvorfor bruger man ikke denne lov i stedet for at pumpe statsgældsbeviser ud på kapitalmarkedet og presse renten højere og højere op? Der må være noget afgørende galt med loven om regulering af kreditformidlingen, når finansministeren hvert halve år skal have en halv snes milliarder kroner til regulering af kreditten, som i forvejen kan reguleres i henhold til en bemyndigelseslov.

Vi mener, at man skulle føre en politik, som jeg har sagt det tidligere, som kunne forhindre, at vi skulle have disse evindelige lånoptagelser. Det er den ene side af sagen. Men hvis det endelig skal ske, mener vi, at man bedre kan regulere kreditten med de muligheder, man har, og som jeg her har skitseret. Det er det, vi ønsker.

Der er to ting, som er afgørende galt i dette forslag. Den ene er som sagt, at det bringer renten i vejret. Den anden er, at det præmierer en hel del kapital her i landet, som

ikke kan forrentes på anden vis, og derigennem præmierer det også en del af den passive kapital i landet til skade for beskæftigelsen. Det er vi modstandere af, og vi stemmer imod lovforslaget.

Christophersen (V):

Konsekvensen af ikke at støtte dette lovforslag er naturligvis, at man accepterer, at der sker en så betydelig udvidelse af likviditeten, at vi både får et langt større valutaunderskud end det, vi har i øjeblikket, og derefter tvinger Nationalbanken til at sælge løs af sine obligationsbeholdninger for at begrænse likviditeten.

Derfor vil vi godt støtte lovforslaget, men jeg synes, det er rigtigt at sige ved denne førstebehandling, at naturligvis er det ikke noget, der kan fortsætte. Det er dybest set udtryk for den totale mangel på balance, der er i vores økonomi, og vi kan ikke leve med det som permanent tilstand, for det vil betyde, at næste år skal finansministeren formentlig rejse indenlandske statslån på et par og fyrrer milliarder kroner. Så kan vi yderligere prøve at fremskrive dette behov, men det kan vi ikke leve med af mange grunde.

Fordelingspolitisk rejser det mægtige problemer. Det skaber også rente- og afdragsbyrder, som blot om nogle få år vil få en sådan størrelse, at det virkelig kan blive svært at klare dem. Derfor bliver vi nødt til at tage dette op, ikke som et isoleret problem, om vi nu skal optage statslån eller vi ikke skal, men vi bliver nødt til at diskutere hele den baggrund, der er for disse indenlandske statslån, og det er den samlede økonomiske politik, for det viser sig jo meget klart, at den måde, vi har indrettet os på i det danske samfund statsfinansielt, forudsætter, at der er fuld beskæftigelse, og at der føres en ganske stram finanspolitik. Ingen af de to forudsætninger er i øjeblikket opfyldt. Det er årsagen til, at vi står med lovforslaget her. Vi vil ikke hindre, at det bliver gennemført. Vi vil også stemme for det, fordi alternativet er langt værre, men den virkelige baggrund for lovforslaget bliver mere og mere uacceptabel.

Palle Simonsen (KF):

Man må indrømme, at det er en meget deprimerende dagsorden, vi har i folketinget i dag, med de to sidste lovforslag. Mange af